

★ క్షమాపణ ★

ఉపన్యాసకుడు సంఘసూధారకత్వాన్ని గురించి స్వీయానుభవాన్ని ఉపన్యాసరూపకంగా వెడలగ్రక్కుతుంటే—

ఉపన్యాసాన్ని ఉడికి ఉద్రేకంజెందిన సభికులంతా “హా య్ హా య్ వాహ్ వాహ్” అంటూ సంతోషాతిశయాన్ని వెలిబుచ్చుతుంటే—

నా ప్రక్కనున్న పద్మనాభంమటుకు కరమహృదయంలో ఉపన్యాసకుని ప్రతివాక్యాన్ని విమర్శిస్తూ—

పైన

అతి శ్రద్ధగా ప్రతివిషయాన్ని నోట్ చేసుకుంటున్న నన్ను “పాపం, ప్రకాశంగారికి తీరికలేదే. రేపటి తమ కేసరిపత్రికలో మాబోంట్ల వ్యాసాలకు చోటే ఉండదు గామోసు” అంటూ వ్యంగ్యంగా ప్రశ్నించటం నాకు మరీ చిరాకేసింది? యేం చేసేది?

అది అతని స్వభావం.

నిరుత్తరమే అతని ప్రశ్నకు సరియైన జవాబని తోచింది.

యింతలో కొంతకాలం గడిచింది.

కాని

ఉపన్యాసవేగానికి కాలచక్రం యెంతమందు కెళ్ళిందో యెవరూ గమనించలే. తుట్టతుదకు ‘పట్టభద్రులగు యీ విమలేంద్రబోసుగారు ఆగర్భక్రీమంతులై గూడా ప్రజలకోసం యిట్లు కష్టనిష్ఠురములు సహిస్తూ ప్రచారం చేయడం చాలా ప్రశంసనీయం’ అంటూ ఉపన్యాసకుని ముతిస్తున్న అధ్యక్షుని ప్రశంసావాక్యాలతో ప్రజల జయజయధ్వనాలతో సభ ముగిసింది.

లేచి వెనుదిరిగాను.

‘అతగాణ్ణిగురించి యేమిటి నీ యభిప్రాయం’ అని ప్రక్కనే ఉన్న పద్మనాభం ప్రశ్నించాడు.

‘మంచి ఉపన్యాసకుడు. చాలా అనుభవంగూడా సంపాదించాడు’ అని మరి నీయభిప్రాయమో? అన్నాను నేను.

★ ‘పూర్ణపతి’ ★

‘వీడా? వట్టి ఫూలిష్. అక్కడక్కడ విన్న రెండు ముక్కలు యిక్కడ గబగబ కక్కేశాడు. అంతే. మరేం లేదు. గాడిద పులితోలు కప్పుకున్నట్టున్న దీక్షని వేషం’ అన్నాడు పద్మనాభం.

అతని సంభాషణకు కొంచెం అసహ్యంచెంది ‘ముఖమాలిన్యం అద్దంలో ప్రతిఫలించినట్టు భావించొచ్చా?’ అని నేననేసరికి ‘తొందరెందుకు. యెవరిభావం మార్చుకోవాలో నీకే తెలుస్తుంది కొద్దికాలంలో. పద, పాపం ఉపన్యాసకుని గుణగానాలతో పత్రిక నిండించుకోవాలి గామోసు. నీ ఒక్కమాట కారణంలేందేమటుకు విమర్శించి మాట్లాడనను విషయంమటుకు గుర్తించుకో అని వెనుదిరిగాడు పద్మనాభం.

నాటినుండి విమలేంద్రబోసు తరుచుగా ఉపన్యాసాలిస్తూ ప్రచారం చేయసాగాడు. కొంచెం సన్నగా పొడుగ్గా ఖద్దరువేషంతో మునిగిన అతని శరీరం ప్రతివాడిని ఆకర్షించటానికి ముఖ్యసాధనంగా ఉండేది. అతనెదుట ప్రతివారు అదొక విధమైన భయం గౌరవం ప్రకటిస్తుండేవాళ్లు. అతనిప్రక్క నుండటమంటే ప్రతివ్యక్తికీ గొప్ప సర్దాగా ఉండేది. నామటుకు నేను ఆ ఉపన్యాసకుని గుణగానానికోసం ప్రతిరోజూ కేసరి పత్రికలో పూర్తిగా ఒక పేజీ వినియోగించేవాడిని. మొత్తంమీద గోజుకొక్కతూరై నా అతని దర్శనం చేయందేమటుకు తోచేదికాదు.

కాని

పద్మనాభం మటుకు అగపడ్డప్పడల్లా అతనిని గురించి వితండవాదం చేస్తూనే ఉండేవాడు. అతడిని ఒక వేషధారిగా నీచుణ్ణిగా ఋజువు చెయ్యాలని అతనిపట్టుదల. అతనూ చురుకైనవాడే. నేనెరిగి నంతలో అతని విమర్శనలు యెదురు సమాధానం తినటం యెప్పుడూ చూడలే. అందుకనే గామోసు కొంచెం పట్టుబట్టి యీ విషయంలో యెదురోచ్చేసరికి నాచేతనే తనవాదన నిజమని పించాలని అతను ప్రయత్నించడం మొదలెట్టాడు.

కొన్ని దినాలు గడచాయి.

పద్మనాభం కనుపడి ఘోషం పడినట్లు లయించి, అలవాటుపడిన ఘటం గనుక అనుపడక పొయ్యెసరికి యేం తోచక 'అరేయ్ సుబ్బులు, పద్మనాభం గారెక్కడి కల్లారో కనుక్కరావోయ్' అని మావాడిని కేకవేశాను. నేనేసిన కేకకు మా సుబ్బులుకు బదులు 'హలో మిస్టర్ గుడ్ మార్నింగ్' అంటూ హఠాత్తుగా పద్మనాభమే ప్రత్యక్షమయ్యాడు. అతని రాకకు ఆశ్చర్యం జెంది 'ఓహో చిరకాల దర్శనమే బ్రదర్' అన్నాను నేను.

'ఆహా బహుకాలం జ్ఞాపకముండేటట్లు శ్రమపెట్టావు భాయ్' అంటూ నా యెదుట కుర్చీలో కూర్చున్నాడు పద్మనాభం.

యేం? అని అతనిమాట ఆర్థంగాక నేప్రశ్నించేసరికి 'యేమా? నా వాదాన్ని ఋజువుచేసుకొని నీచేత ఒప్పించటానికి ఉపన్యాసకుని జన్మస్థలాని కెళ్లి రావాలి సోచింది ప్రకాశం. చూడు, యీ రోజుల్లో యీలా బయలు వెడలే ప్రచారకులను పూర్తి గావిశ్వసించటానికి వీలేడోయ్. పదవులకోసం కొందరు పేరు ప్రతిష్ఠల కోసం కొందరు చేసిన నేరాలను కప్పి పుచ్చుకోటానికి కొందరు యీలా లెక్కరిస్తూ బయలుదేరుతుంటారు. వారికి నీబోటి పత్రికాధిపతులు సహాయమైతే చెప్పే దే ముంది? అనుకున్న దానికంటే వారికి యెక్కువ ఫలిత మే లభిస్తుంది' అన్నాడు పద్మనాభం.

కొంచం వికలహృదయంతో 'అయితే పొరబడ్డానా?' అన్నాను నేను.

'ఆహా! మొదటిరోజే చెప్పలేదోయ్ వీడొట్టి ఫూలిష్ అని. యీనాడు ఋజువు చెయ్యటానికికూడా సంసిద్ధం' అని అత ననేసరికి—

'అధారరహితమైన సాక్ష్యాలు అంతులేని ఊహలు పనికిరావు సుమా' అన్నాను నేను. ఆ మాటకు నవ్వి 'కావాలంటే నీయెదుట అతనిచేతనే ఒప్పిస్తానోయ్. సాయంకాలం పార్కులోకి వెంటబెట్టుకరా, అక్కడే జరిగిందాము తతంగమంతా' అంటూ 'ఇంటి కల్లారోయ్' అని లేచాడు పద్మనాభం.

నాటిసాయంకాలం పార్కులో—

పద్మనాభం చల్లగాలికి లేస్తున్న క్రాఫ్ ను సర్దుకుంటూ ఉపన్యాసకుని జూచి 'నేను ఘోషం రెండు

సంవత్సరాలక్రింద అలహాబాదు కెళ్లి నప్పడు అచ్చటి సబ్ జైల్లో అచ్చం మీలా గాయన్న యువకుణ్ణొకణ్ణి చూసి నట్టు జ్ఞాపకం. పోలికల్లోగూడా యేంతేడా లేనట్టుంది. మీరేవారా? లేక మీ కుటుంబంలోవారా?' అని ప్రశ్నించాడు. అంతమటుకు కళకళలాడుతున్న ఆతనిముఖం యీమాట వినేసరికి తెల్లనైపోయింది. ఆయినా అతను ఆభావాన్ని వెలువడనీయక 'యెబ్బే, అతనేవరో? తెలియదండీ. నేనప్పడు బెనారస్ లో బి.ఎ. చదువుతున్నాను' అని సమాధాన మిచ్చేసరికి పద్మనాభం ఒక్కనవ్వునవ్వి 'యేమి? మీరప్పడు బెనారస్ లో బి.ఎ. చదువుతున్నారుగా! సాపం. మిమ్మల్ని అరెస్టు చేయటానికి పూర్వం మీ హైస్కూలు హెడ్ మాస్టరుగారు పోలీసువారి కిచ్చిన నేట్ మెంట్ తమకు గుర్తులేదు గామోసు. ఇంద చిత్తగించండి' అంటూ పద్మనాభం ఒక కాగితాన్ని అతనిముందు పారవేశాడు. యీ మాట వినేసరికి సాపం ఉపన్యాసకుడు స్తబ్ధమయ్యాడు. అతనికి ఆ కాగితాన్నం దుకునే శక్తి లేకపోయింది. దాన్ని నేనందుకొని చదివాను. అందు విమలేంద్రబోసు ఫోర్టుఫారము తప్పినాడని అతను స్కూలులో చదివినన్నాళ్లు రాడీగా ప్రవర్తించి పిల్లల పుస్తకాలు మొదలగునవి దొంగిలించినందుకు అనేకమార్లు శిక్షింపబడ్డారని రాశుంది. నాకు చాలా ఆశ్చర్యంగలిగి ఇట్టి యోగ్యుడు అట్టి పని చేసి ఉంటాడని నమ్మలేక 'అతనే యిత నంటానికి ఋజువేముంది. ఆ విమలేంద్రబోసు ఉంకొకడు కాగూడదా?' అని ప్రశ్నించాను. యీ ప్రశ్నకు పద్మనాభం కొంచం కోపంగా 'అబ్బ, నీతో చచ్చే రోజొచ్చిందోయ్ నీ కోసమే యింత శ్రమపడాలి సోచింది. యితను శిక్షింపబడ్డాక గుర్తింపుకోసం పోలీసువారు జైలు డ్రస్సుతో నున్న యీతనిని తీయించిన ఫోటో యిదిగో. చూడు. ఆవతలిపక్కనే యీతని ప్రేలిముద్రలుగూడావున్నాయి' అని నాముందు రెండు బొమ్మలు విశిరివేశాడు. పద్మనాభం తెచ్చిన ఫోటో యీ ఉపన్యాసకుని దంటానికి యేంసందేహం లేదు. సాపం యిదంతా చూసి ఉపన్యాసకుడు గాభరాజెంది వణకటం మొదలెట్టాడు. అతను నావైపు చూడలేక పద్మనాభం దిక్కు 'బాబు తుమించాలి. అదంతా సహవాస ఫలితం. మీ రీవిషయం నలుగురెదుటా వెల్లడిస్తే నా బజావు దక్కదు. జీవనం పోతుంది' అని బ్రతిమాలసాగాడు. నాకూ జాలేసింది. 'అరేయ్ పద్మనాభం అక్కడనుంచి యితని ప్రవర్తన

చాల బాగుంది గనుక వదిలేయటం ధర్మం' అని నేననే సరికి పద్మనాభం కొంచం ఉగ్రంగా 'ఓహో నీకింకా పూర్వాభిమానం పోనట్లుండే. నీవన్నట్టు ఆ విషయం అంతటితో సమాప్తమైతే చాల బాగుండేది. యీ మహానుభావుడు శిక్ష అనుభవించాక కొంతకాలానికి ఇంటిపక్కనున్న ఒక పెద్ద మనుష్యుని కూతుర్ని కొంతధనంలో బలవంతంగా లేవదీసి కళ్ళాడు చూడు. యీవిషయం యీ పత్రికలో ప్రకటించబడ్డది. 'పోనీ మనెదుట యీతని ప్రవర్తన చాల బాగుంది. ఆ విషయాలన్నీ మనం చూడలేదు గనుక గౌరవించాలంటా వేమో నీవు' అదీ వట్టిదే. యీతని సత్ప్రవర్తనంతా అస్తమానంలో సరి. యిది వరకు యితను రత్నాబాయింటి కెళ్లుతుండడం అనేక సార్లు చూశాను. కాని మొదట్లో సందేహించలే. దాని దురుద్యోగం మాన్పించటాని కేమైనా ప్రయత్నిస్తున్నాడేమో ననుకున్నాను. రాత్రితో యీరహస్యం కాస్తా బయటబడింది. రాత్రి దానింట్లో చీట్లాటాడి యీతను మా ఇంటిపక్కనున్న రామస్వామికి తాకట్టుపెట్టిన గడియారం యిదిగో. నిన్నటివరకు నిజదేవతగ భావిస్తున్న యీతని నిజచరిత్ర విన్నావు గద. మొదటిరోజే చెప్పాను. కాని నీవు వినలేదు. ఇహ నీయిష్టం' అని నామంను ఒక పత్రిక గడియారంపడేసి తాను లేచాడు. యిన్ని వ్యత్యస్త విషయాలు ఒక్కమారు సప్రమాణకంగా వినేసరికి సంబంధంలేని నాకే హృదయం చెదరి పోయిందంటే పాపం ఇహ ఆ ఉపన్యాసకుని విషయం యేం చెప్పేది. అంతవరకు అతని ముఖంలో పొంగి పొరలివస్తుండే ఉద్రేకము ఉత్సాహము మాయమయ్యాయి. అతను చెదరిన మెదడుతో పిచ్చివాడిలాగా లేచి శక్తిలేక పద్మనాభం కళ్ళమీద బడ్డాడు. అంతవరకు హావభావాలతో నిండిన అతని శరీరం కరుడుగట్టి మంచు గడ్డలాగా చల్లనైంది. అతని కళ్ళ వెంట కారిన కన్నీటికి పద్మనాభం రెండుపాదాలు తడిసి పోయాయి. అతను విడివడని పెదవుల మధ్యనుండి 'క్ష-మా-ప-ణ' అను అక్షరాలను బలవంతంగా అస్ఫుటంగా వెలువడించి కళ్లు మూశాడు. అస్ఫుటంగా అతని నోటి వెంట వెలువడ్డ ఆ వాక్యానికి ప్రకృతంతా 'క్షమాపణ క్షమాపణ' అంటూ విపరీతధ్వనితో ప్రతిధ్వనించినట్లైంది.

ఆరోగ్య సుధ

సమస్త సెగ సవాయి వ్యాధులకు
20 సంవత్సరములనుండి మా అనుభవములో నున్నది.

ఈ గ వ్యాధులు జీర్ణించుట, సవాయివ్యాధులు జీర్ణించుట, చర్మదోషములు, మూత్రనాళమునందలి మంట, మూత్రము సన్నముగవచ్చుట, కీళ్ళనొప్పులు, ఉడుకువ్యాధులు, శుక్లనష్టము మొదలగువానికి దివ్యామృతము,

సుమారు 1 నెలకు 1 తులం రు 4.

స్త్రీ సుధ

స్త్రీల సమస్త వ్యాధులకు
20 సంవత్సరములనుండి మా అనుభవములో నున్నది.

మైల సరిగ కాకుండుట
ఋతుశూల
తెలుపుబట్ట
మైల అధికముగా అగుట
మొదలగు వానికి
1 నెలకు 1 తులం రు 3.

N.B:—ఇంకను 250 రకముల ఔషధములును, మరికొన్ని అనుభూతమందులును, మాచే రచించబడిన ప్రసిద్ధములగు ఆయుర్వేదగ్రంథములును మావద్ద దొరకును.

డాక్టర్ శ్రీపాద
కృష్ణమూర్తి శాస్త్రి
బెజవాడ.

మా అనుభూతమందులకును మాగ్రంథములకును ప్రసిద్ధమగు ప్రతి షాపులోను ఆడుగవలయును.